

Parantuminen

Mitä on parantuminen? Mistä meidän pitäisi parantua - vaivoistamme vai vääristä asenteista - vai pitäisikö peräti tehdä parannus? Onko ruumiillisesti hyvinvoiva ihminen terve, jos lähimmäisen hätä ei liikuta häntä? Millaista terveyttä me oikeastaan haemme? Sellaistako, että voisimme mahdollisimman hyvässä ruumiillisessa kunnossa tehdä mitä itse haluamme, muista välittämättä? Aikaisemmin tätä sanottiin synniksi, nyt sitä sanotaan itsensä toteuttamiseksi.

Jumala haluaisi vapauttaa meidät siitä orjuudesta, jota synnin harjoittaminen on kuten; Itsekkyys, itseriittoisuus, välinpitämättömyys, omahyväisyys, voitontavoittelu ja himot. Itsekkyys näkyy selvimmin siinä, että näemme näitä puutteita toisissa ihmisissä mutta emme itsessämme.

Vapautuminen synnin orjuudesta on mahdollista seuraavalla Raamatun sanan ilmoittamalla tavalla;

1. Pysymällä uskollisesti Jumalan sanassa (Raamattu ja Jeesus Kristus).
Oikeaa vapautta ei ole se, että lyömme ”vapaasti” laimin Jumalan sanan ja seurakuntayhteyden.
2. Kun pysymme sanassa, Pyhä henki johtaa meitä totuuden (Jeesuksen Kristuksen ja Raamatun sanan) yhä enenevään tuntemiseen.
3. Sen seurauksena on vapautuminen;
 - Vapautuminen lähimmäisen palvelemiseen. Ei enää pakosta, ei muiden vaatimuksesta eikä siksi, ettei kehtaa kieltäytyä, eikä siksikään että kristillisyyden velvoittaa, vaan koska ei enää halua mennä kärsivän ohi.
 - Vapautuminen kuoleman ja elämän peloista.
 - Vapautuminen elämään mielekästä elämää (mahdollisista sairauksista, kärsimyksistä ja vastoinkäymisistä huolimatta).
Moni luulee elävänsä mielekästä elämää eläessään omien halujensa mukaan, vaikka koko ajan tuhoaa vain lähimmäistensä elämää. Moni vaipuu katkeruuteen ja tuhoaa niin omaa elämäänsä.
4. Kun Pyhä Henki on vapauttanut meidät oikeaan Jumalan lapsen vapauteen, emme enää ensisijaisesti hae parantumista, vaan sitä, että pysyisimme Kristus-tiellä. Näkökulmamme muuttuu pois itsestä ja maailmasta ja kohdistuu lähimmäiseen ja Kristukseen.
5. Ja kerran näemme Herramme ja Vapahtajamme sellaisena kuin hän on, ajan rajan tuolla puolen. Silloin meillä on ylösnousemusruumis ja se terveys, jota emme täällä voineet koskaan saavuttaa.
Joh. 8:31-36. Niille juutalaisille, jotka nyt uskoivat häneen, Jeesus sanoi: "Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani. Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita." He vastasivat hänelle: "Me olemme Abrahamin jälkeläisiä, emme me ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka voit sanoa, että meistä tulee vapaita?" Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Orja ei pysy talossa ikuisesti, mutta poika pysyy. Jos Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.
Joh. 10:9. Minä (Jeesus Kristus) olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen.
Mal. 3:20. Mutta teille, jotka pelkätte minun nimeäni, on nouseva pelastuksen aurinko, ja te parannutte sen siipien alla. Te astutte ulos, hypitte riemusta kuin vasikat laitumella.
Job. 19:25-27 (ed.käännös). Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Ja sitten kun tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan. Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä hänet - eikä vieraana. ...

Maailma, sielunvihollinen ja oma vanha luontomme sitovat ihmisen syntien harjoittamisen orjuuteen. Ihminen on tässä mielessä kuoleman sairas – itse asiassa synteihinsä jo kuollut. Ainoa parannuskeino tähän kuolemantautiin on antaa Jumalan tehdä oma tekonsa, synnyttää meidät uudesti ylhäältä omiksi lapsikseen. Tämä uudestisyntyminen tapahtuu, jos suostumme Jeesuksen Kristuksen sovintoveren puhdistettavaksi. Kristus tulee sydämeemme Pyhässä Hengessään, jos vain suostumme avaamaan

sydämemme hänelle. Pyhä Henki alkaa sen jälkeen pikku hiljaa, joskus nopeastikin, uudistamaan meitä sisäلتä käsin. Tosin Pyhä Henki pyytää meiltä aina muutokseen luvan. Terveys ei siksi ole automaattista, sillä liian moni kristitty kuuntelee, elämän valintatilanteeseen jouduttuaan, edelleenkin vanhan luontonsa neuvoja.

Vanha luontomme menettää valtansa vain, jos annamme Jeesuksen Kristuksen pitää sen kurissa.

Roomalaiskirje 6:6 mukaan;

Room. 6:6. *Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen (Jeesuksen Kristuksen) kanssa ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia.*

Me emme itse kykene pitämään vanhaa luontoamme Jeesuksen kanssa ristillä. Moni kyllä yrittää sitä mutta pystyttää tietämättään omatekoisen ristin, jolla ei ole mitään tekemistä Jeesuksen ristin kanssa. Tällainen omatekoinen risti halventaa Jeesuksen Kristuksen sovitustyön.

Esim. Joissakin maissa on pääsiäisenä ristikulkueita, joissa osanottajat kantavat kahleita ja ruoskivat itseään. Paavali kyllä kieltää hemmottelemasta ruumistaan, etteivät himot heräisi (Room. 13:14) mutta nämä menevät toiseen äärimmäisyyteen. Lievempi muoto edellä olevasta on rangaista itse itseään synneistään.

Room. 13:14. *Pukekaa yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkään hemmotelko ruumistanne, niin että annatte sen haluille vallan.*

(Ed.käännös). *vaan puukeaa päällemme Herra Jeesus Kristus, älkääkään niin pitkö lihastanne huolta, että himot heräävät.*

Kol. 2:18-23. *Teidän voittajan palkintoanne ei saa riistää teiltä kukaan, joka nöyryyttää itseään kieltäyöksin, vajoaa näkyihinsä ja palvoo enkeleitä. Sellaisen ihmisen tekevät hänen omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, ... Nämä omatekoista hurskautta, nöyryyden harjoitusta ja ruumiin kurittamista vaativat käskyt tosin näyttävät viisailta, mutta todellisuudessa ne ovat arvottomia ja tyydyttävät vain ihmisen ylpeyttä.*

Vain Jeesus Kristus meissä, Pyhä Henki meissä, kykenee pitämään vanhan luontomme Kristuksen kanssa ristillä, jos vain itse sallimme sen.

Room. 6:6-8. *Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen (Jeesuksen) kanssa ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. Se, joka on kuollut (vanhalle minälleen), on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta. Mutta jos kerran olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan.*

Room. 7:6. *Mutta kun nyt olemme kuolleet pois siitä (vanhasta luonnosta), mikä piti meitä vallassaan, olemme päässeet vapaiksi laista. Nyt palvelemme Jumalaa uudella tavalla, Hengen mukaan, emme enää vanhalla tavalla, lain kirjaimen orjina.*

Tit. 2:14. *Hän (Jeesus Kristus) antoi itsensä alttiiksi meidän puolestamme lunastaakseen meidät vapaiksi kaikesta vääryydestä ja puhdistakseen meidät omaksi kansakseen, joka kaikin voimin tekee hyvää.*

Tätä parantumisen tietä, Jeesus-tietä, sanotaan myös pyhityksen tieksi. Tärkeää ei ole se, kuinka pitkälle olemme tällä tiellä päässeet, vaan tärkeää on se, että olemme sallineet Jeesuksen Kristuksen nostaa itsemme tälle tielle ja sallimme hänen myös pitää meidät tällä tiellä. Pyhä Henki kyllä hoitaa sen, että kasvamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.

1 Kor. 3:6-7. *Minä (Paavali) istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun.*

1 Kor. 1:30. *Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi.*

Niillä, jotka ovat ehtineet pidemmälle Kristus-tiellä, on jokin sellainen pistävä piikki lihassa, joka pitää heidät nöyrinä niin että he eivät ylpisty, etteivät he ala luulla itsestään liikoja niin, etteivät he ota itselleen Jumalalle kuuluvaa kunniaa. Tämä piikki (pistin), joka pitää heidät Kristuksen yhteydessä eli terveenä, voi olla jokin sairaus, vamma, anteeksi saatu synti, sellainen helmasynti josta ei tunnu pääsevän irti millään, jne. Ilman pistintä ihminen aivan varmasti sortuu, jos ei johonkin harhaoppiin, niin ainakin ylpeyteen.

2 Kor. 12:7-10. *Jotta nämä valtavat ilmestykset eivät tekisi minua (Paavalia) ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima. Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas.*

Parantumisen vastakohta on esim. sairastuminen menestysteologiaan. Haluaako ihminen silloin parantua? Ei halua – sillä ihminen haluaa olla terve, arvostettu, vaikutusvaltainen, rikas – kaikkea sitä, mitä menestysteologia tarjoaa. Äärikarismaattinen menestysteologia saarnaa väärää parantumista.

Seuraavassa lainaan osittain Sana-lehdessä (19.11.2015) ollutta kirjoitusta;

Monien äärikarismaattisten eksytysten taustalla on menestysteologia, joka on vastakohta kirkon perinteiselle ristinteologialle. Samaan aikaan, kun puhutaan valtavista voimista ja ihmeistä, ollaan silti taloudellisesti ja moraalisesti rappiolla. Kristityn tulee vaeltaa totuudessa ja olla rehellinen. Tämä totuus on monilta hämärtynyt.

Menestysteologiaa on, kun korostetaan taloudellista menestystä, terveyttä ja onnellista elämää. Menestysteologiaa on myös, kun köyhyys, sairaus ja muut vastoinkäymiset tulkitaan pelkästään synnin seuraukseksi.

Menestysteologian mukaan, jos ihminen uskoo ja elää oikein, hänestä sen seurauksena tulee muka rikas, terve ja menestynyt, muka Jumalan siunaama. Menestysteologia vääristää Jumalan totuuksia perusteellisesti. Menestysteologian pohjalta nousee vääriä ja julmia käsityksiä synnistä;

- Yhden äidin lapsi kuoli tapaturmaisesti. Seurakuntalaisia tuli kysymään häneltä, mikä oli se synty, jonka takia lapsi menehtyi?
- Eräs nainen sairastui syöpään ja hänestä alettiin ajaa riivaajaa ulos, koska uskottiin että kaikki sairaudet ovat saatanasta.

Yksi karismaattinen saarnaaja sanoi, ettei hän aina jaksaa puhua siitä Jeesuksesta. Moni puhuu mielellään ihmeistä, jopa Kristuksesta mutta Kristuksen sovintoverestä on ajautettu kauas.

Maailman teiltä ja harhaopeista tullaan usein takaisin särkyneinä. Synnin särkemät ihmiset tietävät itsekkin epäonnistuneensa, ei heitä enää tarvitse siitä muistuttaa. Eivät särkyneet tuomion sanaa tarvitse, he tarvitsevat sitä Jumalan armoa, joka meille on annettu Jeesuksessa Kristuksessa.

Vahvuuteen sairastunut ihminen turvautuu omaan voimaansa, viisauteensa ja omaan menestykseensä. Hänen terveeksi tulemisensa edellytyksenä useimmiten on, että hän menettää juuri sen vahvuutensa, johon hän turvasi.

1 Kor. 1:27-31. *Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä.*

Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Näin toteutuu kirjoitus: "Joka ylpeilee, ylpeilköön Herrasta."

2 Kor. 12:8-10. *Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä (pistin lihassa). Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima. Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas.*

Omassa voimassaan heikko tarvitsee Kristusta ja turvautuu häneen. Koska hengellisesti terve ihminen pitää lyhyet tilivälit Jumalansa kanssa, hänelle ei jää vastattavaa viimeisellä tuomiolla.

Parantumisen vastakohta on myös Jumalan (Isä, Poika ja Pyhä Henki) olemassaolon kieltäminen.

Ps. 14:1-2, 53:2-3. Mieleetön se, joka ajattelee: "Ei Jumalaa ole." Turmeltuneita ovat ne, jotka näin ajattelevat. Kukaan heistä ei tee hyvää. Herra katsoo taivaasta maan ihmisiin, hän tutkii, onko kellään ymmärrystä, onko ketään, joka etsii Jumalaa.

Kun Jumalan olemassaolo kielletään, kielletään myös se, että ihminen on Jumalan kuva. Tätä perustellaan darvinistisella näkemyksellä, että ihminen ei olisi muuta kuin kehittynyt eläin. Tällöin menetetään ihmisarvo. Kun ihmisarvo menetetään, johtaa se aina heikkojen, sairaiden ja muiden hyödyttömiksi katsottujen eliminointiin. Mieti seuraavaa Princetonin yliopiston professorin Peter Singerin vuonna 2011 lausumaa kantaa, onko se tervettä vai sairasta?

Vanhemmilla on moraalinen oikeus tappa lapsensa, koska "teon moraalisen vääryyden kannalta ei ole merkittävää eroa myöhäisellä kehitysasteella olevan sikiön ja vastasyntyneen lapsen tappamisen välillä". Singerin mukaan tämä ei kuitenkaan oikeuta "tappamaan vauvaa sattumanvaraisesti", koska moraalisesti oikeutettu "lapsen tappaminen voidaan rinnastaa aborttiin ainoastaan, kun lapsen läheiset eivät halua hänen elävän". Lapsen syntymä ei ole olennainen raja, vaan "aborttiin omaksumamme kanta oikeuttaa myös lapsen tappamisen".

Kopioitu Tapio Puolimatkan kirjoituksesta Perusta-lehteen 6/2015 "Jälkikristillisen maailman kauhut", jossa hän lainaa (Singer Peter; Practical Ethics. Third edition. Cambridge University Press 2011)

Ilman Raamatun Jumalaa oleva ihminen sortuu tällaiseen sokeuteen. Aluksi voidaan tappa sikiö ennen syntymää, koska "hänhän ei ole vielä ihminen". Kun tämä kanta on saatu läpi yleisessä mielipiteessä, vedotaankin moraalisiin. Siihen, että ei ole eroa syntymättömän ja vastasyntyneen välillä.

Kuinka sokea onkaan ihminen, joka ei halua nähdä (Joh. 9:39-41). Hän kykenee sujuvasti valehtelemaan itselleen.

Tällaiseenko terveyteen ja vapauteen Kristus meidät vapautti? Vai vapauttaako tässä ihminen itse itsensä,

- Jumalasta Isänä ja Luojana, (ja siirtyy kehitysoopin kautta itse itsensä jumalaksi)
- Jeesuksesta Kristuksesta Lunastajana ja Pelastajana (jos syntiä ei ole, ei tarvita sovittajaakaan)
- ja Pyhästä Hengestä Pyhittäjänä ja Eläväksi tekijänä, (mindfulness ja vastaavat riittävät itsensä kehittämiseen)

sellaiseen synnin tekemisen vapauteen, jossa sielunvihollinen, maailma ja oma vanha luontomme saavat pitää meidät erossa Kristuksesta ja tuhota meidän minuutemme ja terveytemme?

Jumala varjellekoon meitä tulemastani niin "terveiksi", että luopuisimme Suuresta Parantajastamme Jeesuksesta Kristuksesta.